

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. november 2016
Kontor: Stats- og Menneskerets-
kontoret
Sagsbeh: Kristine Mogensen
Sagsnr.: 2016-0030-4964
Dok.: 2119004

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 34 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. oktober 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ulla Sandbæk (ALT).

Søren Pind

/

Caroline Østergaard Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 34 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Mener ministeren, at inkorporering af FN’s børnekonvention i dansk ret vil kunne gøre det enklere at få straffet forældre, der sender deres piger til udlandet for at få dem omskåret i et land, hvor omskæring af piger og kvinder er lovligt, og vil ministeren i givet fald arbejde for en sådan inkorporering?”

Svar:

1. Det fremgår af straffelovens § 245 a, at den, som ved et legemsangreb med eller uden samtykke bortskærer eller på anden måde fjerner kvindelige ydre kønsorganer helt eller delvis, straffes med fængsel indtil 6 år. På tilsvarende måde vil den, der medvirker til gerningen, ved tilskyndelse, råd eller dåd kunne straffes, jf. straffelovens § 23, stk. 1. Dette gælder eksempelvis også i situationer, hvor herboende forældre træffer foranstaltninger med henblik på at få deres piger omskåret i udlandet.

I medfør af straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2, litra a, kan handlinger, der omfatter kvindelig omskæring, og som foretages inden for et fremmed myndighedsområde af en person, der på tidspunktet for sigtelsen har dansk indfødsret, er bosat i den danske stat eller har lignende fast ophold her i landet, hvis gerningsmanden også på gerningstidspunktet har den nævnte tilknytning her til landet, straffes i Danmark.

Bestemmelsen svarer med visse ændringer til den tidligere § 7, stk. 3, i straffeloven, der blev indført ved lov nr. 386 af 28. maj 2003 om ændring af straffeloven og udlændingeloven (kvindelig omskæring).

Baggrunden for bestemmelsen var ifølge bemærkningerne til lovforslaget (pkt. 1. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. 183 af 12. marts 2003, jf. Folketingstidende 2002-03, tillæg A, side 5522) at gøre det muligt at straffe danske statsborgere og herboende personer, som i udlandet foretager eller medvirker til at foretage omskæring af piger og unge kvinders ydre kønsorganer, selv om den pågældende handling ikke er strafbar efter lovgivningen i det land, hvor den er begået, f.eks. i tilfælde, hvor herboende forældre herfra træffer aftale med slægtninge mv. om at omskære en pige under et ferieophold i hjemlandet.

De i spørgsmålet omtalte situationer er således allerede strafbare i medfør af straffelovens regler.

2. For så vidt angår FN’s konvention af 20. november 1989 om børns ret-

tigheder (Børnekonventionen), bemærkes det, at konventionen blev ratificeret af Danmark den 20. november 1989. Det fremgår af konventionens artikel 24, stk. 3, at deltagerlandene skal tage alle effektive og passende foranstaltninger for at afskaffe traditionsbundne ritualer, som er skadelige for børns sundhed. Det fremgår i den forbindelse af pkt. 3.3 i de almindelige bemærkninger til ovennævnte lovforslag nr. 183 af 12. marts 2003, at bestemmelsen bl.a. omfatter omskæring af piger.

For så vidt angår FN's Børnekonventions status i dansk ret, bemærkes det, at internationale konventioner mv. kan påberåbes for og anvendes af danske domstole og andre retsanvendende myndigheder, selv om de ikke er særskilt gennemført i dansk ret. Det skyldes de såkaldte fortolknings- og formodningsregler. Domstolene og andre retsanvendende myndigheder skal herved så vidt muligt søge at anvende de danske regler på en sådan måde, at en krænkelse af de internationale forpligtelser undgås.

3. Som det fremgår, gør straffeloven det muligt at straffe herboende forældre, der sender deres piger til udlandet med henblik på at få dem omskåret i et land, hvor omskæring af piger og kvinder er lovligt. Endvidere vil Børnekonventionen som nævnt kunne påberåbes for og anvendes af danske domstole og andre retsanvendende myndigheder, selv om de ikke er særskilt gennemført i dansk ret. På den baggrund finder Justitsministeriet ikke grundlag for at inkorporere børnekonventionen i dansk ret.